

5. Гуменюк І. Розвиток емоційного інтелекту учнів на уроках англійської мови як чинник їх адаптації до сучасних умов життя. Електронне наукове фахове видання «Адаптивне управління: теорія і практика» Серія «Педагогіка». 2019. Т. 13, № 7. С. 11-12. URL: [file:///C:/Users/Карина/Downloads/157-Article%20Text-288-1-10-20200221%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Карина/Downloads/157-Article%20Text-288-1-10-20200221%20(1).pdf)

Нетреба М.М.,
к. філолог. наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки та освіти,
Маріупольський державний університет
Жердєва О.Д.,
здобувач вищої освіти,
Маріупольський державний університет

СУТНІСТЬ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Сьогодні, у часи стрімкого розвитку інформаційних технологій, модернізація сучасної початкової освіти є надзвичайно актуальною та важливою завданням. Однією з ключових складових цієї модернізації є впровадження технологій в освітній процес, спрямованих на розкриття особистісного потенціалу молодших школярів. У цьому контексті, ігрові технології відіграють значущу роль та стають невід'ємною частиною навчання на початковому рівні.

Однією з основних переваг ігрових технологій є їх здатність сприяти активному навчанню та позитивному розвитку особистості дитини. Гра – це основний спосіб, яким діти вивчають світ навколо себе з самого народження. Використовуючи ігрові технології в освіті, вчителі можуть створити стимулююче середовище для навчання, яке враховує природний потяг дітей до гри [1, с. 145].

Ігрові технології роблять навчання більш інтерактивним та цікавим, залучаючи учнів до активної участі в уроках. Такий підхід сприяє покращенню психологічного клімату в класі та сприяє розвитку позитивного ставлення до навчання.

Крім того, ігрові технології в шкільному навчанні можуть виявитися надзвичайно корисним інструментом для розвитку емоційного інтелекту молодших школярів. Однією з основних переваг ігрових технологій є їх здатність створювати дружню та позитивну атмосферу на уроках. Граючи в ігри, учні розслабляються та розчиняють страхи перед відповіддю чи критикою, що може виникнути на звичайних уроках. Ігрові сценарії часто включають елементи співпраці та комунікації, що розвиває навички міжособистісної взаємодії та співробітництва.

Завдяки іграм, діти мають можливість виразити свої емоції та вчаться розпізнавати емоції в інших людях. Це сприяє розвитку емпатії та розумінню інших, що є важливими компонентами емоційного інтелекту. Наприклад, рольові

ігри можуть допомогти дітям сприймати точку зору інших персонажів та розвивати спроможність до співпереживання.

Ігри також сприяють розвитку самооцінки та саморегуляції. Учні вчаться приймати рішення, керувати своєю поведінкою та емоціями, а також аналізувати наслідки своїх вчинків. Це розвиває їхню здатність до самоконтролю та самомотивації.

Загалом, ігрові технології стають інноваційним засобом для розвитку емоційного інтелекту молодших школярів. Вони не лише зроблять навчання цікавішим, але й сприятимуть формуванню важливих навичок для подальшого успіху в житті.

На думку українського педагога-практика І. Сухопарої, яка досліджувала потенціал гри в розвитку емоційного інтелекту молодших школярів, для розуміння та управління власними та чужими емоціями, доцільними будуть ігри та ігрові завдання, поділені на наступні групи:

- а) створення позитивного настрою та зняття психологічної напруги;
- б) вираження власних почуттів, емоцій, реакцій на сприйняте або прочитане *та розпізнавання емоцій інших*;
- в) розвиток навичок саморегуляції, контролю дихання та ефективної комунікації;
- г) розвиток навичок взаємодії, міжособистісного спілкування, здатності розуміти інших і спільно вирішувати проблеми;
- д) театралізовані ігри;
- е) дидактичні ігри пізнавального змісту [2, с. 102].

На рисунку 1.1 схематично зображено різновиди ігор та їх вплив на формування різних аспектів емоційного інтелекту.

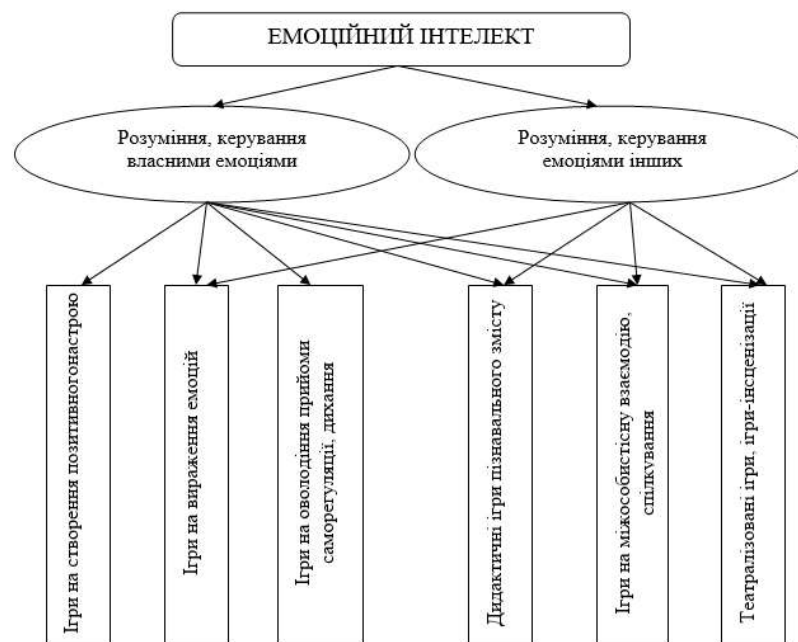

Рис. 1. Види ігор для розвитку емоційного інтелекту учнів початкової школи [2, с. 102]

Отже, важливо підкреслити, що властивості гри, вбудовані в її суть, мають великий потенціал для навчання. Гра об'єднує учнів через спільне дослідження інтересів і спільні емоції. Вона надає приклади емоційних реакцій та навчає контролювати різні почуття, такі як роздратування, гнів, образа, злість та заздрість, а також вчить підтримувати і надихати інших. Це сприяє розвитку навичок керування власними емоціями та розуміння почуттів інших людей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Дячук П., Перфільєва Л., Ломака О. Педагогічний потенціал ігрової технології навчання у контексті формування ключових компетентностей школярів 6-7-літнього віку. *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету*. Вип. 4, 2022. С. 145-152.

2. Сухопара І. Потенціал гри в розвитку емоційного інтелекту молодших школярів на уроках читання. *Наукові записки БДПУ. Серія: Педагогічні науки*. Вип. 2. Бердянськ : БДПУ, 2021. С. 97-107.

3. Хаджинова І.В. Розвиток емоційного інтелекту учнів початкової школи. *Глухівські читання – 2021. Актуальні питання суспільних та гуманітарних наук: Збірник матеріалів XI міжнародної науково-практичної інтернет-конференції / За заг. ред. А.С. Полякова*. Глухів, 2021. С.366-367.

Федорова С.О.

здобувач третього освітньо-наукового рівня,
Київський університет імені Бориса Грінченка
Науковий керівник: Козак Л.В., д. пед. наук, професор,
професор кафедри дошкільної освіти,
Київський університет імені Бориса Грінченка

КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЕВА ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Дошкільний вік – надзвичайно важливий період життя людини, під час якого формуються фундаментальні здібності, якості характеру дитини, що визначають подальший розвиток компетентної особистості. У період дошкільного дитинства закладаються основи духовної та правової культури, соціально-громадянської компетентності та моральних цінностей, розпочинається найважливіший етап засвоєння рідної мови.

Ці якості та здібності не виникають автоматично як результат фізіологічного дозрівання. Їх становлення потребує систематичного адекватного впливу дорослих, емоційних форм спілкування та спільної діяльності з дітьми.

Мовлення дитини є головним інструментом, за допомогою якого вона встановлює контакт із довкіллям і завдяки якому відбувається соціалізація малюків. Сучасне трактування мовленнєвого спілкування здійснюється у контексті комунікативно-мовленнєвої діяльності. Вчені розуміють мовленнєве спілкування